

పశ్చిమ బెంగాలము

885

8580

వేదాంతగ్రంథాలము

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యుః (పశ్య శబ్దవిచారః)

చదువరులారా?

ఒకసంవత్సరముక్రిందట నొకవృధాకలహకారుడు హాకపాడితో నాశ్రయించి యొకసమస్యను చెప్పికొని దానిని మమ్మడికి 'యాదృ' చ్చికముగ నది మేము తప్పనిసినట్లు సమస్యాదాతలయొద్ద కరిగి యున్నవికొన్నియు లేనివికొన్నియుఁ గల్గించి ఇప్పుడు ఆయనను మాకుఁ బ్రత్యర్థిగా నొకర్చుటయు, బడస నాయనముఁ జూచుటయు ది తప్పనివారు..... ఇత్యాదుగల్గువచనములతో శాఖాభిమానులకు ధ్యాయమును గల్గించుటయు, దానిపై "నైసర్గుజ్జ" యని వారు కొన్ని యుత్తరములను మాకు లిఖించుటయు, మేము ప్రత్యుత్తరములచే నాదూకుఁ నడచుటయు, నిమ్మటఁ గొన్నాళ్లు మిన్నకుండి మరల వేరొకమకుష్యుని మిత్రముకడనుని ప్రజేరే పి నీచాతనిచవుఢోరశతో నుత్తరములు వ్రాసి మాకుఁ దొందరగల్గించుటయు, బమ్మట "మీరు తప్పుచుంటున్నారె" అనుమాటను వ్రాయించి రిజస్టరుత్తరముఁజూడ నొప్పుటయు, దానిపైఁ బ్రేరకులసామర్థ్యము మాకుఁ బ్రకృతివిషయమునఁ బూర్తిగా బోధపడి "మేము తప్పునుట తప్పుగాదు" కాశికావృత్తిలో నున్నది,, అనుసర్థమిచ్చునం స్మృతపంక్తులతో నొక వ్యాసమును బ్రకటింపించుటయు, బమ్మట దానిని ఖండింపఁ జాలక నీచాతనినోర్పులతో సమస్యాపూర్తి బాగుగ లేదనియు నేమో యనియు నేమో యనియుఁ బ్రబలముల ననేకులవ్రాల్లతోఁ బ్రకటింపించుటయు, దానిపై "పండితాయతే" అనుశీర్షిక గల వ్యాస మొకటి వ్రాసి వారివారియోగ్యతను మేము వర్ణించుటయు, బమ్మట "ఈసమస్య జెల్లఁకొండరామారావుగారు పంపిన లేదనియు,

వారి కింధు జోక్యమే లేదనియు,, నొకక్రొత్తశ్రోవఁ ద్రొక్కి- తప్పి
కో నెంచుటయు, దానిపై దానిగుట్టునుట్టు నెఱిగినవారు మఱికొంద
ఱు పెద్దమనుష్యులను సాక్షులుగాఁ బెట్టి వారే పంపిరనియు, లోనగు
నంశములను బ్రకటించుటయు, బడపడి “వారికిని నీడికిని హస్తీమశ
కాంతర మని ప్రత్యర్థులు ప్రకటింపించుటయు, దానిని వారిశిష్యునిచే
వ్రాలు గలయుత్తరముచేతనే ప్రిశ్చికొట్టుటయు, నంతతోఁ బ్రకృతవి
షయమునఁ దిగుయుక్తి దోషక సహజముగా నలవడిన యనత్యపుఁ
బ్రల్లదములతో శాఖాభిమాను లేదోతప్పుప్రవాతలు వ్రాయుచుం
టయు, దానికి వెనుక “బి.బి.” యని మాకృతజ్ఞులు తాళము వేయుచుఁ
బాపపుబండిలోలుచుంటయు, లోనగునంశములను “అభినవసరస్వతి, ద
ర్బారు, కవిత” అనుపత్రికలమూలమునఁ దెలిసికొనియే యున్నారగు
దా! ఇట్టిదుస్థితిలో నున్నవిద్యావివాదమునకు మంచిదనములు వచ్చిన
వో యన్నట్టు లంతట నూజివీటిలో నుండు బి. శ్రీ॥ మంత్రవాదినూర్య
నారాయణశాస్త్రిలవారిశిష్యులఁట! యొకయాచార్యులుగారు “కాశి
కామతము ప్రాతదియగుటచే గైకొనఁదగినదికాదు,, ఇద్యానియుక్తు
లతో నొకపత్రికను బ్రచురించిరి అనుపదమే దాని నవలీలగా బ్ర॥ శ్రీ॥
జయంతిభగీరథశాస్త్రిలవారు ఖండించి మఱియొకపత్రికను బ్రకటించిరి,
పిమ్మట నాచార్యులవారు మరల నొకపత్రికను బ్రచురించిరి కాని య
ది కూడ మొదటిదానివలెనే తగినంత యుక్తియుక్తముగ లేనికారణ
మున శ్రీశాస్త్రిలవారు మొదటిఖండనముచేతనే గతార్థ మని యెంచి
కాఁబోలును మిన్నకుండిరి, అంతట జంటగా నొకపత్రిక బయల్పడినది,
అందొకరు సమస్యాప్రేషకులగురువులగు బ్ర॥ శ్రీ॥ పురిహిల్ల రామశాస్త్రిల
వారు, వీరు యావద్వ్యాకరణగ్రంథములను జగ్రత్పిన్ధులగు బ్ర॥ శ్రీ॥
భాగవతులహరిశాస్త్రిలవారియొద్దఁ జదివికొనినవారే యెవను, బ్రకృ

తము వీరు వ్రాసినపత్రికను జూచినచో వీరికి హ్యారకరణవాసనయే లేని యట్లు తోచు నని వ్రాయ వలసివచ్చినందులకు మిగులఁ జెరిగియున్నా రము, ఈయంతమును స్థిరపఱుపఁదగినగుఱుతులు కొన్ని చూపు చున్నారము, “పాఠాధ్యక్షాభీష్, ... ఇతిసూత్రే ... అనువృత్తి మ భ్యుపగమ్య, ఉపసంగే ఉపసదే శత్రుత్యయో భవతీతి ప్రాశ్నః ప్రవదంతి, అతవన, ఉత్పశ్యః, విపశ్యః, ఇత్యాదిప్రయోగాశ్చ సాధవ ఇత్యాహుః ఈవాక్యమువలననే వారికిఁ గల హ్యారకరణశాస్త్రాన్నిభవమును, పంక్తి వ్రాయునేర్పును విజ్ఞులు గుఱితింపఁ గలరు, మఱియు, “పశ్యాత్పశ్య నాలోచనఇతిసూత్రే భాష్యే, పశ్యాత్పశ్య ప్రతి పేథః, సమానవాక్యే ఇతిప్రకృత్య వక్తవ్య, ఇతిభాష్యప్రయోగస్యావ్యసంగత్యంస్యాత్, ... ఏవంచభాష్యకైయటసూత్రవిరోధా చ్ఛ్చింత్యం వృత్తిగ్రంథ ఇతిదిక్, ఈమహావాక్యమువలన వీరికిఁ జూపఁగల్గినాత్రమువలన వ చ్ఛుశత్రుత్యము కర్తృత్వక మనునంతమునూడఁ దెలియ దనియు “ప శ్యాత్పశ్య సూత్రమునందలి “పశ్యాత్పశ్య, అతవన నిపాతనాద్భావేతః, దర్శ నంపశ్యః, అనుమనోరమాపంక్తులుగూడ జ్ఞప్తియందు లేవనియు, సు లభముగాఁ బ్రతిపాదింపఁడును గుఱితింపవచ్చునుగాన వీరిపత్రిక నింతటి తో వదలి వీరు మొట్టమొదట వ్రాసిన శ్లోకమువఱకుఁ బ్రకృత్యోప యుక్త మగువ్యాఖ్యాన మొనర్చి చూపుచున్నారము.

శ్లో॥ విపశ్యపశ్యయో భేదం యః పశ్యతి సపంశితః,
అపంశితస్తు విజ్ఞేయః పశ్యాపశ్యై సపశ్యతః॥

ఈశ్లోకము ఏ రేతాత్పర్యముతోడనో వ్రాసినను సత్యపక్షపాతి యగుభగవంతుఁడు యథార్థమునే యిందు ర్ఘటితిస్ఫూర్తి నందించు చున్నాఁడు- చూపుఁడు, విపశ్యపశ్యయోః, సోపస్పృష్టనిరుపస్పృష్టయోః,

భేదం, అయం సాధు రయ మసాధు రిత్యాకారకమ్, యః, వైయాక
 రణః, పశ్యతి, సపండితః, ప్రాచీనమతరహస్యజ్ఞత్వాది తిభాషః, పశ్యా
 పశ్యా, ఉభావపి శక్త్యా, నపశ్యతః, ప్రాచీనమతరీత్యా దుష్టా వితి న
 జానతః పున ఇత్యర్థః, నశ్చార్థస్య నశ్చజ్ఞస్య సుపునేతి సమాసః, తుర
 త్రస్థంబధ్యతే, తథాచ పునస్త్విత్యర్థో లభ్యతే, అపండితః, పూర్వోక్తః
 పండిత స్సద్భిన్న ఇన ప్రతిభాతీతి, విజ్ఞేయః, పశ్యాపశ్యశబ్దవిషయం య
 స్తు సమ్యక్ జానాతి స త్వపండిత ఇతి స్లోకతాత్పర్యమ్, తత్ప్రప్రకృ
 తే పూర్వప్రదర్శితపంక్తిభి స్సోకకర్తవ్యేన సంగచ్ఛత ఇతి లక్షణసమ
 న్వయ ఇత్యల మతివిష్ణోణ, త త్తథాఽఽ స్తాన్నామ, అథ శ్రీమహా
 మహోపాధ్యాయగురుదాకిష్టే ర్భహ్మశీః॥ తాతా సుబ్బారాయ
 శాస్త్రిభి రుభయశాస్త్రపారంగత్య త్సిద్ధాంతేతం తత్ర కించి ద్రూప
 మః, శాస్త్రిణస్తు కేవలనవీనమతతత్త్వసర్వస్వప్రకటనతాత్పర్యతప
 వాఽత్రప్రవిదిషు రితిచ పర మేష్టే ర్నిరూపితం యుక్తియుక్త మితిచ
 వదామః, సరంతు కాశికాయా అజ్ఞతాం కల్పయంత స్త్వూర్వకాలే
 విద్యమానం ఛాందసాతిరిక్తం నిరుపస్పృష్టం లక్ష్మ్య మేకమపినా నైవప్ర
 దర్శయం తీతి కించి స్లిఖతుమవకాశోఽస్మాకమ్, ఏషతు ప్రధానః,
 అవకాశాంతరాణ్యపి దృశ్యంతే, ఉభయమతానువాదానంతరం, మ
 హామహోపాధ్యాయైః, అనయో రిత్యారభ్య రాధాంత ఇత్యంతగ్రం
 థేన య దుక్తిం తత్సాహసమాత్రం, దుర్బలంచ, పూర్వోక్తరీత్యా
 కాశికాకారా త్రా గ్నిరుపస్పృష్టపశ్యేత్, త్యాదిప్రయోగాణాం ఛాంద
 సవ్యతిరిక్తానా మభావాత్, లక్ష్మ్యనునుసృత్యహిశాస్త్రం ప్రవర్తతే,
 అన్యథాసిద్ధిమగ్ధి లక్ష్మ్యం శాస్త్రస్య సార్థక్యకల్పనే నాఽలమ్, వ్యా
 ఖ్యాతారస్తు లక్ష్మ్యసూరోథేన ప్రవర్తంత ఇతి మహామహాః పుంగీకు
 ర్వంతి, తదనురోధాదేవ దీక్షితా శ్చపసర్గాఽనువృత్తిం నాఽన్వయస్య

త ఇతి స్పష్టమేవ తస్మింథతః, కాశికాకారదృష్ట్యా నైషధప్రయోగ
 స్య “పూర్వతాఽసిద్ధపదసిద్ధత్వా దేతత్ప్రియోగబాధా న తస్య ప్ర
 వృత్తి ప్రతిబద్ధాతి, త దేత త్ప్రాకే శాక్త మస్మాభిః, ప్రమాణప్ర
 మితప్రయోగానాం సత్త్వే కాశికాకారోఽ స్వేపమేన ప్రసక్తేత, తద
 భావాదేవ తాత్కాలికానాం కేచన్యైః సూక్తరణానాం మతం నితస్య
 స్యమతు ప్రకటితకార వామః, అయం మహామహావిషభ్యామై స్తస్య
 తఖండనాయ తతః ప్రాచీనం శాదసవ్యతిక్రీ, లక్ష్య మేకమపివా
 సంపాద్యమ్ తత్తథాఽస్తామ్, తథా గీత్యాగభ్య స్వతిత్త్వి సుప్రా
 మాశిక మిశ్యంతగ్రంథస్తు కేచలస్యోపాలిన్విత కాశికాన్తు కేచన
 క్రింతు కాముకీకర్తుర వ్యసన్నస్య సాదసిద్ధ, అతి ఉపేక్ష్యేఽయం స
 యుక్తికోవా నవాఽపి, యం తత్రాఽచ్యుత్యయోగ్యాన న సు
 రాం న స్యా త్ప్రాప్తేతా లక్ష్యమేవ సై వ్యవృత్తిమతఖండనాయ
 ప్రవర్తేరక ప్రథమాప స్థితత్వా స్థానువాచ్ఛ, బహూనా మసమ్మతమితి
 చ కిమపిచ కథం వదేయః, అయం తత్రాఽచ్యుత్యయోగ్యా
 తాతు నిర్బాదైవ తదపి లక్ష్యసగత్కరాయ దీక్షితా నానుఽచ్యుత్య
 మంగీగుర్వంతీతి అపచ “నచ తత్రేత్యాగభ్య జగరూకత్వాత్” ఇత్యం
 తగ్రంథోఽపి చిత్త్యః బహులక్ష్యవిసావాదస్తు తత్ర నాఽచ్యుత్య క్షీత
 గ్రంథతప వాఽచగమ్యతే తత్ర బహూనాం నైయాకరణానాం నాను
 కాశికాకారేణ కేచిత్పదసిద్ధిప్తానాం తదనుసాగిణాంచేతి వ్యాఖ్యానా
 స్వరసతప్తపశ్యతే ప్రకృతస్యతన్మతోద్ధారణప్రవృత్తత్వాత్ అన్యచ్ఛ
 బహూనాం లక్ష్యణాంజాగరూకత్వేకాశికాకారా దతీవనవీనస్య శ్రీ
 హర్షస్యప్రయోగ మేకమేవ దత్వా ప్రయోగాంతరం లోకే తాదృశం
 ప్రాచీన మన్యమహావిప్రయుక్తిం నాస్తీతి గోతయంతఇన దీక్షితా
 శ్శ్రుతిపర్యంతానుధావనం కథంవా కుర్వ్యురితి మహా నిష్కయోఽస్మా

కం దీక్షితానంతరగ్రంథేషుతు దృశ్యంతే ప్రయోగాః తేతావ త్కా-
ముద్యమసాదిగాఢితి హేతో స్సహాయాఢితి వక్తు మయు క్తంఅతః కాశి
కాకాలపవన కింతు తస్యధ్యకాలేఽపి ప్రయోగదారిద్ర్య మస్తీతి
తస్యింధవప్రచూః మస్కాకంసంతువాప్రయోగాస్తస్యధ్యకాలేతేఽ-
పి కాశికాంసభాధాతప వేతిదిక్ అనేనై నైతద్వాక్యానంతరవిద్యమా-
నం “అతపవేత్సారభ్య కౌస్తుభాణా . ఇత్యంతం వాక్యమపి పరాస్తం
అపిచ“కించేత్సారభ్య ప్రప్లువ్యా” ఇత్యంతగ్రంథోఽపి చింత్యః అనువు
త్తివాఢినోఽపి కథాది తాస్మత్వ మవద నితీత్యస్మాభిః “పాశితాయ
తే” ఇతిశ్లోకాశితవ్యాసే స్పష్ట ముక్త్యాత్ నిరుపస్పష్ట స్వాఽగతి
నిగతిక శ్చేన సాధుత్వ మన్యస్యతు నిరాఘాటతయా సాధుత్వ మితితు
ప్రత్యు తాఽస్మన్మతత్వా త్తదేవ మహామహాపాధ్యామై రప్యంగీకృ-
త మితితు మహా నామోదవ కించ “దుర్గసింహేత్సారభ్య స్పష్టం
తద్విదా మిత్యంతగ్రంథోఽపి పూర్వవదేవ తత్రాఽప్యగతికగతితయై-
వ సమాహితత్వం ద్యోతత ఇతిస్పష్టమేన, అపిచ “యదాఢ్విత్యార-
భ్య సారస్వతసూత్రప్రక్రిమాయవాదోఽపి పూర్వవదేవ, ప్రకృతస్య
పాశినియవ్యాకరణీత్యా పశ్యేత్యస్య సాధుత్వముతాఽ సాధుత్వ
మితి విచార్యమాణత్వా దన్యవ్యాకరణీత్యా సాధుత్వసాధకత్వ మితి
తుయత్కించి దేతత్, యదా నిరుపస్పష్టమతద్ధార్మ్యమిత్యవ్యశే-
తదాతు తదనువాద స్సమంజసోఽపి సోఽపి నామనదీక్షితయోస్త-
త్సూత్రప్రక్రిమపరిజ్ఞానమపి నాస్తీతి వక్తు మయు క్తత్వా దుపేక్ష్యతే,
యగతు ‘బహునా’ మిత్యత్ర సారస్వతసూత్రాణా మప్యంతఃపాతిత్వ
మితి దీక్షితానా మాశయ ఇతి న దీక్షితానా మజ్ఞతా, కాశికాకార
స్వాఽజ్ఞతాకల్పనంతు ప్రకృత మేవేత్యుచ్యేత తత్త్వే ప్రమాణాంత-
రం విన్ధివాఽ ధునికప్రపంచమాత్రతో విశ్వసితు మనుసర్థా వయం

కించ దీక్షితా అన్యవ్యాకరణరీత్యా సాధుత్వేఽపి నాగీకుర్వంతీతి కా
 లీనేత్యస్యాఽసాధుత్వకథనా దవగమ్యతే, అతో దీక్షితానాం ప్రవృ
 త్తి రుపలబ్ధలక్ష్యేణాం సంరక్షణవిధానానీ పామనస్యతు తాదృశిల
 లక్ష్యేణామేవాఽభావా దన్యథాభూతిత్వ మితి స్వరసేత స్సంపద్యతే,
 నచే త్వల్లే పిషగ్మే అనున్మల్యసను పృథ్వీర్ణయమాత్రే స్వర్వ
 వ్యాఖ్యాతృశిరోమణిశిరోధృతచాదయుగశిస్య వామనస్యాఽజ్ఞతాకల్ప
 నం దుర్వారం స్యాత్, తచ్చుక్రమప్రాప్తం చే దస్తు, ప్రకృతేతు నత
 థా, అపిచ మహాకవి ర్భట్టిః, “రావణాజ్ఞునియ”థానాదాహరణకావ్య
 కర్తాచ, ‘వాసుదేవకావ్యనామ కాష్టాధ్యాయ్యుద్దాహరణకర్తాచ’ థా
 తేవృత్తికర్తా మాఫనశ్చ, అన్యేఽపిచ, సరుసస్పష్టమతం నాఽనుకు
 ర్వంతి, కాశికావ్యాఖ్యాతా పదమజరీకర్తాఽపి తస్యై, భట్టాచార్య
 శాస్త్రస్య లక్ష్యత్వేన కావ్యం విచయంతః కించిదపి నిరుపస్పష్టమ
 తం సమ్మతంచే దేకమపివా కథం నదన్య రుదాహరణం తాదృశం,
 పదవాక్యప్రమాణపారీణో మల్లినాథసూరిశ్చ బహుప్రాచీనలక్ష్యవే
 త్తాఽపి బహుగ్రంథవ్యాఖ్యాతాఽపి నైషధీయ ‘ధయాన్’ పశ్యః, ఇ
 త్యోద్దిప్రయోగవిషయే అగతికగతిత్వం మన్వాన “ఇతి గతి” రితి
 కాశికానూదిత “కేచి”దితిమతంశా ద్గతిం కల్పయామాసేత్యపి య
 త్తదపి నిరుపస్పష్టమతస్యాఽపీన జాల్పల్య మాపాదయతి, అతో
 మన్యానుపే కాశికామతేమేవ బహుమహావిదవత్ప్రవివ్యాఖ్యాతృశిరో
 మణిశిరోమాన్య మితి, దీక్షితమతంచ సవీనలక్ష్యవిర్యాహకత్వేన ప్ర
 వృత్తం యుక్తియుక్తంచ భవతు, భాష్యాఽవిరుద్ధత్వా దుభయమత
 యోరపి మానసీయత్వే ప్రాప్తేఽపి పూర్వోక్త హేతుభిః కాశికైవ
 పరాం కోటి మారోహతీతి నిర్వివాదః పంథాః, ఏత త్వర్వం ప్రాగేవ
 ప్రపంచిత మస్మాభి రితి నైవాదత్ర పున రనూద్యతే, అపిచ సారస్వత

సూత్రప్రక్రమానువాదానంతరం, “అనతిభాషకే” ఇత్యాభ్యయదు
క్షం తదపి చింత్యం, కుత ఇత్యుక్తే, కాశికాకాలా త్పా) క్రవమాణ
ప్రమితనిరుపస్కప్రయోగాణా మభావఏవ బాధకపదసి మధురోహతీతి
కాశికాకర్తుర్నైవాజ్ఞతాలేశోఽసి, అత స్తత్ప్రయోగసంపాదనా
ర్థం యతంతామితి మహామహేశాపాధ్యామూప్రార్థనా తే తావత్పర్యం
తం కాశికామతాద్వీతమతం నాతి శేత ఇత్యపి సునచుతదేత త్సర్వశ్చ
తైరపికింది దసూద్యతే॥

శ్లో॥ భోభో “రామంప” శాస్త్రినో భవదుపస్యస్త స్సమస్తాః శ్మత
ప్రాయశ్చిత్తహితశ్చ దీక్షితమనోధాగే పున ద్దీక్షితః ।
అస్త్యేవం స్వరితత్వమేవ స పున స్తత ప్రసక్తిం భవే ।
నిత్యేనా భవతా నచః కిం మహా సంగచ్ఛతా ముచ్యతాం ॥

శ్లో॥ కింజానాతి నదిక్షితః కి ముతవా జానాతి నో వామనో
యజ్ఞానాతి భవా “నవా స్వరితతా త” త్రేతి యుక్తింతరం ।
నో జానాత్వపి పృథ్వికృత్కిము మహాభాష్యైకసర్వస్వపి ।
దృట్ట స్తస్మతఖండినోద్యతమనా జానా త్యవీదు కిం ॥ ౨ ॥

శ్లో॥ అనుమానసశా దయంభవే దిత్వసియుష్మాక మతీవసాహసంస్యాత్
యది దీక్షిత ఏవ మాలుగోచే లిఖతి స్పష్టమితీవ మర్మహే భోః ॥

శ్లో॥ అన్య ప్రేచ్ఛనం పండితై రుచ్యమానం, వాక్యం కంచి స్థయతాం
భోమహంతః । నోచే దేత త్సాహసా త్సాహసం చే త్యేవంవక్తుం
నై వసందేహలేశః ॥ ౪ ॥

శ్లో॥ స్వరితత్వవిచారిస్తు తథాఽఽస్తా మన్యథాఽపివా ।
క్రియతే ఖండినం పృతే రిత్యత్రా ఽఽకర్ణతా మిదం ॥ ౫ ॥

శ్లో॥ భవిష్యత్ప్రయోగస్య సురక్షణార్థం కథం వామనో ఽన్యోఽపి
యత్నం విదధ్యాత్ । నవా చ్ఛాదసా దన్యలక్ష్మ్యం చ కాస్తీ త్యతః
కాశికాకృత్తథా వ్యాచకార ॥ ౬ ॥

శ్లో॥ ప్రత్యక్షీతకాలతస్సహిమహాశ్చక్చి హర్షవిద్యత్క విస్తలత్వస్య
తురక్షణాయతనంకుర్యాత్తథానీతీతఃపకంవాపినతాకికంమిల
తివై త ద్వామనాత్ప్రాగౌహా లక్ష్మ్యంకించు కగోతి వామనమ
హాభట్టః పరో వామహా ॥౭॥

శ్లో॥ వామనస్య మతఖండనం యని ప్రస్తుతం భవతి కౌముదీనశాన్ ।
తద్భవనద్భిరిహ మృగ్యతాం నరం లక్ష్మ్య మేక మితి ప్రాధయామపి ॥

శ్లో॥ వైష చాచ్చాదనహో లక్ష్మ్యలక్ష్మ్య మితితు క్రీడితీతానాం గతి ।
ర్వక్ష్మ్యస్యాక మహో నవాదదత స ప్రాచీనలక్ష్మ్యం మహాక ।
• త త్తస్యోకతవన సిద్ధియనుహే నా లాప్రమాణాంతై ।

• తైవాదిసిరణం యని ప్రకటనం లక్ష్మ్యస్య యుక్తిం భవేత్ ॥

శ్లో॥ ప్రత్నం త త్కల లక్ష్మ్య మేన సకలం యష్మిన్మతం నిర్వపే ।
• త్వంస్యం చ నదే ప్రిదేన నితరా నృప్రప్రప్రప్రే సరి ।
నచే న్న్వత్ప్రకృతే మతం సహి భవే చ్చిత్త్యం యత స్తన్మజే ।
భట్టిప్రమమహమహా విదధతే స్వాదిగ్గత్యో గ్రంథితః ॥౮॥

శ్లో॥ లగతికగతికత్వం మల్లినాశోపి ధీమా నగ్ని దనుగతాశ్చో వైష
ధీయప్రయోగః । త ముపచరతి భట్ట కాకాఖాడన్యాం య తి
త దతిమాత్రం దర్శలత్వం న్యసక్తి ॥౯॥

శ్లో॥ జానాత్యేవహి కాశికాగత మతో లక్ష్మ్యస్యస్మతం తగతం ।
నార్బల్యం విశిష్ట సూరి రక్షలవ్యాఖ్యాత్మనూడామణిః ।
త త్కేచి త్రవదంతి య స్మత మదః ప్రా క్షుంజితై స్సత్కవి ।
ప్రప్తేశ్చాపి నిగతకృతం మనుమహే త త్తత్ప్రవృత్త్యా నయం ॥

శ్లో॥ విద్యంశే కిల లక్ష్మ్యలక్షణవిదో విద్యత్కనీశా శ్శతం ।
తత్రైకే స్వకృతి ష్వతీవ నియతం లక్ష్మ్య ణ్యదు శ్శతయా ।
తే ప్యేకో లక్ష్మ్యపరగతో విరహితం లక్ష్మ్యం నవాదదర్శయ ।
ద్య త్త త్రాదృశసమ్మతం సహి భవే దిత్వేన మాచక్మహే ॥౧౩॥

శ్లో॥ లగతికగతికం పరీం స్తునంతః । ప్రథితమతం బహుసమ్మతం త్వజం

తః । కిమపిచ విలిఖంతి య దృవంత । స్తదపిచ నూచిత మస్మదు
 క్తభిః ప్రాక్ ॥౧౮॥ శ్లో॥ న నూతనం కించి దపీహ దృశ్యతే భవ
 త్రుణీజేఽపిచ వృత్తిఖండనే । పరంతుతావ త్వేతత్వవాసనాఽ
 పృథాఽత్ర నాఽస్తీతి తదేవ నూతనం ॥౧౯॥

శ్లో॥ బ్రాహ్మణే యది దీక్షిత “స్వరితా నాఽస్తీ”తి యుక్తిం త్యజ । స్మశ్వేనైవ
 పథా పృథా కథ మథఃకుర్యా దయం కాకాం । ప్రాథమ్యేన యుడి క్షుణ్ణసిత ము
 శేష్యాఽపి స్వయం “ప్రావిడ । ప్రాణాయామ” ముతైతి దీక్షిత, ఇతి త్యాశ్చర్య
 మన్యాదృశం ॥౧౮॥ శ్లో॥ ౨ చూనాం విదుషాం నైవ సమృతం పర మిత్యయం । ని
 మ్నూహ్యో దీక్షితస్య పంక్తే రశ్యేక మన్యమే ॥౧౯॥ శ్లో॥ అత్ర మానం దీక్షితస్య
 గ్రంథసందర్భవహి । యతి స్సోఽయం మహాభాగో లభ్యంతా మప్యదా ॥ ౨౦॥
 శ్లో॥ దర్శయత్వా లక్ష్మ్య మేకిం నవీనం పృథ్వికాలతః । ఆధావ మ్మృతిపర్యంతం
 ద్వారీద్ర్యం వ్యవక్తిహి ॥౨౧॥ శ్లో॥ అతివీచం విజానీమ స్తస్మిన్గ్రంథసమన్వయం । ప్రమా
 దాయది తత్రస్యా త్రి దూయం వస్తి మ్నాథ ॥౨౨॥ శ్లో॥ భాష్యే కిమపి నాఽస్తీ
 తి కృత్వా కేచి స్మహామహః । ఆలంబ్య చ్ఛాందసాధారం నాఽనువృత్తిం వితే
 నితే ॥౨౩॥ శ్లో॥ తదేత ల్లక్ష్మ్యవి చ్ఛాత్రువిచ్చి శ్రీవామనా మహాః । నిరాచ
 తార లక్ష్మణాం తాకికానా మభావతః ॥౨౪॥ శ్లో॥ ఆచారఇతి కృత్వాతు పూర్వ
 పక్షమతం స్ఫురతే । స్వపానం వ్యాకరో గ్గ్రింశీ సిద్ధాంతిః సమృతం ॥౨౫॥
 శ్లో॥ న తద్భాష్యవిరుద్ధంవా నచాఽన్యంచ విరుద్ధజే । తతో వ్యాఖ్యాతృపదవీమా
 యతోహ విశేషతః ॥౨౬॥ శ్లో॥ కవయ స్సర్వపథినా, ఇతి కృత్వా నైచ శే భయా,
 నేనం । ప్రాఽయుక్తు తత్ప్రయోగో భట్టానాం ఖండనే ౭భవ త్కరణం ॥౨౭॥
 శ్లో॥ లక్ష్మ్యసగ్రహణః ప్రకృతిపసి యద్వృత్తిప్రవృత్తేహ । కర్తుం గౌరవ మీష్ట ఇ
 త్యపి పునః నాఽస్మాభి రుక్తం కిల । కిం నూత్నం లిఖతం భవద్భి రథ యత్కించి
 స్మవీనం త దప్యస్మాభి “స్వకపోలకల్పితం మితి ప్రా గుక్త మేవాంఽతతః ॥౨౮॥
 శ్లో॥ బహులక్ష్మ్యవిసంవాదో, దీక్షితై ర్వర్జితో ౭భవత్ । ఇతి యక్తు భవత్రోక్తం
 తద ప్యస్మదుపేక్షితం ॥౨౯॥ శ్లో॥ దీక్షితా త్రాపిగిమి యతో బహులక్ష్మ్యణి నాఽఽస
 నే । తి “దృవమానాం” పద నైవం నైవ వ్యాఖ్యాన మన్వతి ॥౩౦॥
 శ్లో॥ నైవాఽఽవాభ్యాం జగత్రోఽపి భవంతః కృతబుద్ధయః । ప్రమాణప్రమిత త్వేన
 విఖం త్స్తితి నేనం పరం ॥౩౧॥ ఇతిశ్రీ తిరుపతివెంకటేశ్వర,

10185'

